

Indulás a sivatagba – több, mint egy történet



Imádság/Lekció: Át a sivatagon – több, mint egy történet

Ez a cikk a Forum magazinból származik, teljes szövege alább PDF-formátumban található – itt csak kivonatok szerepelnek.

Utazás a sivatagon át

Ez a tábor téma különösen jól illeszkedik, mert maga a történet szimbolizálja a keresztény életet, és közvetlenül közvetíti az Isten és az emberiség közötti kapcsolatot. Ezért egyszerűen hagyhatjuk, hogy a történet magáért beszéljen, és nem kell erőltetnünk a párhuzamok keresését a bibliai történet és a gyermekek mindennapi élete között.

Isten kiválasztja népét

A gyerekek a hetet rabszolgaként kezdik Egyiptomban, ahol kényszermunkára kényszerítik őket és kínzásoknak vetik alá őket. Eljön azonban a pillanat, amikor elhívják őket, és szabadságot kapnak.

Isten új földet ígér nekik, és éjjel-nappal vezeti őket az oda vezető úton. De nem telik sok időbe, és az izraeliták elveszítik hitüket, és csapdába esettnek érzik magukat: mögöttük a bosszúvágyó egyiptomiak, előttük pedig egy látszólag áthághatatlan szurdok. Bánják, hogy nem maradtak Egyiptomban. Isten azonban hatalmas füstoszloppal visszatartja üldözőiket, és kötélhidat épít népének, hogy száraz lábbal kelhessenek át a szurdokon. Ezt az eseményt nem utolsósorban a páska ünnepén is megemlékeznek.

Egy látható felhő vezetésével – akár egy kincskeresés során – a nép egyre mélyebbre hatol a sivatagi pusztaságba, mígnem a felhő hirtelen megáll egy bizonyos helyen. Itt táboroznak le, ahol még egy ideig élniük kell.

Az életet édesítő pillanatok

Minden reggel Isten mannával áldja meg az embereket. A táborhelyen a pattogatott kukorica már várja, hogy betakarítsák. És még ha egy egész napon át csak kukorica lenne is, az ember megdöbbenne, milyen kreatív az izraeli konyha. A kukoricapehely, a kukoricás tekercs, a kukoricasaláta, a pattogatott kukorica, a polenta és a kukoricacsövek meglepő módon alig váltanak ki panaszokat.

Sokkal rejtélyesebb azonban az a sárga, íztelen ital, amely egy napon felbukkan az étkezdeben. Végül is ez egyértelműen bizonyítja, hogy Isten és Mózes komolyan gondolták az Aranyborjú megsemmisítését.

A rajtaütés utáni helyreállítás

Nem könnyű a sivatagban élni. Az olyan veszélyeket, mint a vízhiány, az ellenséges népek vagy a belső viszályok, már korán fel kell ismerni és elhárítani. Isten rendelete, miszerint további negyven évig körbe-körbe kell vándorolniuk a sivatagban, különösen szigorú – noha ez az egyszeri táborozás valójában önmagában is igazi kaland. Az amalekiták támadása különösen nehezen viselhető. Ezért a nép különösen megkönnyebbül, amikor a programban szerepel a „Mara-reggeli”: a gyerekeket wellness-csoportokba osztják, ahol előadásukat készítik elő és célzott képzésben részesülnek. Legyen szó láb-, fej-, arc- vagy hátmasszázsról, szaunákról és pezsgőfürdőkről, vagy aerobikról és frissítőkről, a táborban semmi sem hiányzik. És amint megnyílik az oázis, a gyerekek felváltva élvezik a kényelmi szolgáltatásokat és szolgálják ki a többieket – ami nem csak a gyerekek számára jelent élményt.

Miért ajánlom ezt a témát

Ahogy Isten kiválasztotta népét és átvezette őket a sivatagon, hogy felkészítse őket a közelgő megváltás munkájára, úgy mi is megpróbáltuk ifjúsági csoportunk tagjait hasonló helyzetekbe hozni, és segíteni nekik megérteni Isten zseniális módszereit. Gyakran mi magunk is eljutottunk oda, hogy csak csodálkozni

tudtunk azon, milyen szeretettel mentett meg minket Isten.

Indulás a sivatagba

Hivatkozások



- **Szöveg és kép:** Forum Kind , 4/09. szám, 8. oldal. A FEG Wetzikon ifjúsági csoport nyári táborja, 2009. Az Exodus – és a keresztény élet. © Copyright www.forum-kind.ch
- **Szerző:** Andrin Stäheli, a FEG Wetzikon 2009-es SOLA-táborának főszervezője.